

Afrika kıtasının 325 deniz mili batısındaki Cape Verde Adaları on büyük, dört küçük adadan oluşuyor. 1975 yılına kadar Portekiz sömürgesiyken, bu tarihte bağımsız bir devlet olmuşlar. Çoğunluğunu Afrikalı siyahilerin oluşturduğu nüfus 400 bin kişi civarında.

Bizim demirlediğimiz Sal Adası grubun doğusunda yer alıyor. Haritada pergelle boyutlarını ölçtüm; genişliği 5 mil, kuzeyden güneye uzunluğu ise 16 mil. Yani küçücük bir ada. Bir ucundan diğerine arabayla yarım saatte gidilir. Adanın düz bir yapısı var. En yüksek yeri Monte Grande. Türkçesi 'Büyük Dağ' olan külah biçimindeki bu tepenin yüksekliği sadece 407 metre. Etrafı ağaçsız, boz renkli düzlüklerle çevrili.

Demirlediğimiz gecenin sabahında erkenden kalkmıştık. Nasıl bir yere geldiğimizi anlamak için dürbünle etrafı seyrederken gözüme bir yazı takıldı: Adanalı Ahmet Şahin. Acaba yanlış mı görüyorum diye dürbünün camını silip yeniden baktım. Doğru görüyordum. Hemen yanında bir başka yazı: Bandırmalı Haluk... Onun üstünde de Giresunlu Nuri... Mendirek duvarının üstü kocaman harflerle yazılmış Türkçe isimlerle dolu. Mendireğin ucundaki yanmayan çakarın altına da büyük boy bir Atatürk portresi boyanmış. Liman başkanıyla konuşurken Türk gemilerinin adaya yük taşıdığını öğrendik. Başkan önündeki kağıtlara bakarak, yarın bir Türk gemisinin geleceğini söyledi. Kağıtı elinden alıp geminin adını okuduk: Yavuz N.

Köyün parke taşlı sokaklarında dolaşırken hayatın burada çok yavaş aktığı hissediliyor. İnsanlar sanki ağır çekimle gösterilen bir filmin içinde yaşıyorlar. Kimsenin acelesi yok. Bana yürümek yerine oturmayı tercih ediyorlar gibi geldi. Kadınlar kapı önlerine attıkları sandalyelerin üzerinden sokağı seyrediyor.

Erkekler sahile bakan taş duvarın üstüne ve etrafına yerleşmişler, gülüşerek birbirleriyle konuşuyorlar. Çoğunun elinde bira veya rom, kafalar hafifçe dumanlı... Bu ağır tempoyu sadece çocukların koşuşturmacası bozuyor. Uzun kumsalın üstünde çığlıklar atarak birbirlerini kovalıyorlar. Üzerlerinde bir şort, sabahtan akşama kadar suyun içindeler.

Bir bakkaldan ekmek alıp tekneye dönüyoruz.

Not: Burada internet erişimi biraz sorunlu. Bu yazıyı da teknedeki SSB üzerinden Sailmail aracılığı ile yolluyorum. Bu arada web sitemizi idare eden Ersan Erkol'dan aldığım bilgiye göre sitede bazı sorunlar yaşanmış. Hosting firmasındaki bir arıza yüzünden bazı günler siteye ulaşılamamış. Bu arıza tam da biz okyanusta seyirdeyken, yani ben her gün siteyi güncellemek için teknedeki yazı göndermeye çalışırken olmuş. Aksilik... Ersan Erkol aynı sorunla bir daha karşılaşmamamız için, bir başka hosting firmasıyla çalışmayı düşünüyor.